

Ke-vad, si - nu lä - vel seis - tes, ai - mab Loo - ja suu - rust hing,
sest, et mei - e keel - des, käs - tes ei veel muu - tu loo - dus - ring;

sel - le - pä - rast kum - mar - da - des, puh - tust, i - lu i - gat - se - des,

ai - nult Loo - jalt kü - si - me: kuis meil e - hid e - lu - tee?

2. Täna tõde otsiv süda
tunneb täiust risti ees;
sest seal muutus mure, häda
vaimseks jõuks Su Poja sees,
kes võis surra tõe nimel;
sureski veel olla kindel,
et ka kannatuse tee,
viib meid eluvõidule.

3. Nagu päike mullapinnast
kutsub õisi särama,
nõnda, Issand, inimrinnast
vaimseid jõude ärata,
et ka meie töös ja võidus
paistab tõde, arm ja õiglus, -
siis on Sinu kevade
ehtinud me elutee!

Viis: "Jeesus, surma äravõitja"

(Jesu, meines Lebens Leben)

Wolfgang Wesznitzer, 1617-1685.

Sõnad: Hugo Voldemar Pärno (Pärn), 1903-1984.